

Lovforslaget her gaar ud paa. Man skulde saa tillade en Ombytning mellem Smør og Mellemflæsk, og ved at tillade en saadan Ombytning søges der tilvejebragt en Fordeling af de tilstedeværende Fedtstoffer, saaledes at de mindre bemidlede i Kommunerne faar Adgang til at ombytte 75 g af deres Smørkort med 150 g Mellemflæsk, og man regner med, at tre Fjerdedele af Befolkningen vil gøre Brug af denne Ombytningsret — det ærede Medlem fra Rønne regnede med, at det var en langt større Procentdel af Befolkningen, der vilde foretage denne Ombytning. Der vil saa yderligere kunne gives et Tillægskort paa Fedt i det Omfang, som Produktionen maatte tillade, og man gaar ud fra, at en saadan Fedtration vil kunne tildeles hver Person af de tre Fjerdedele af Befolkningen med ca. 30 g om Ugen. Den øvrige Del af Befolkningen, altsaa den ene Fjerdedel, som tilhører den bedrestillede Del, vil mod en Betaling af f. Eks. 20 Øre for hvert Smørkort faa Adgang til at købe 75 g Smør ekstra. Hvis man lod denne Del af Befolkningen købe disse 75 g ekstra for en Betaling af 20 Øre, vilde det svare til, at Prisen paa dette Smør blev $293\frac{1}{3}$ Øre pr. Pund.

Det finansielle Resultat af et saadant Ombytningssystem vil blive følgende: For de tre Fjerdedele af Befolkningens Vedkommende vil det give 275 g Smør ÷ 75 g, for saa vidt som de ombytter Smørret med Mellemflæsk; det vil give 200 g Smør pr. Mand og 25 + 150 g Mellemflæsk pr. Individ, altsaa i alt 375 g. Hertil kommer den ovenfor omtalte ekstra Tildeling af ca. 30 g rent Fedt for hver Person, som skulde uddeles til den ubemidlede Del af Befolkningen gennem Kommunerne. Det vil for hvert Individ give 405 g. Dette var for de tre Fjerdedele af Befolkningens Vedkommende. Den ene Fjerdedel af Befolkningen vil faa 275 g Smør og 25 g Mellemflæsk, altsaa i alt 300 g. Desuden vil de eventuelt kunne købe af Smør 75 g paa de Smørkort, jeg før omtalte, som skulde betales med 20 Øre. Det vil for den mere bemidlede Del af Befolkningen i alt give 375 g, medens det for den mindre bemidlede Del af Befolkningen vil give 405 g pr. Individ. Ved at give den ene Fjerdedel af Befolkningen Adgang til at forsyne sig med et Tillægsmørkort til 20 Øre for 75 g og give de tre Fjerdedele af Befolkningen Tilladelse til at forsyne sig med Mellemflæsk, som her foreslaaet, vil det Antal Pund Smør, som man herefter vil faa Brug for om Ugen, reduceres fra de foreslaaede 15,000

Dritler til 14,200, og Besparelsen vil, da Statens Tilskud er $45\frac{1}{2}$ Øre pr. Pund, blive 1,647,200 Kr. Indtægten af Salget af Smørkort paa 75 g vil, da det drejer sig om 800,000 Mennesker, blive 160,000 Kr. om Ugen, der vil saaledes for de 48 Uger, i hvilke dette Lovforslag gælder, blive en Besparelse for Staten af 7,680,000 Kr. Lægger man det til de før omtalte 1,647,200 Kr., giver det en samlet Besparelse for Staten af 9,327,200 Kr. Disse 9,327,200 Kr. bør fradrages de 32,740,000 Kr., som Lovforslagets Foranstaltninger beregnes at ville koste i direkte Tilskud; tilbage bliver da 23,412,800 Kr., en ikke ganske ubetydeligt Besparelse.

Man vil, som ærede Medlemmer vil kunne forstaa, paa denne Maade kunne opnaa forskellige Fordele: for det første den, at Smørforbruget bliver mindre end efter Lovforslaget, og for det andet den, at de mindre bemidlede i Samfundet faar det væsentligste af Flæskerationen — Flæsk er jo en Vare, som de er vant til at bruge —, samt endelig den, at den mere bemidlede Del af Befolkningen, som eventuelt — den behøver det jo nemlig ikke — vil gøre Brug af Retten til at købe Tillæg til Smørkortet, i Virkeligheden derigennem kommer til at betale en Forbrugs-skat. At 32 Mill. Kr. vil kunne nedbringes til 23 Mill., er allerede noget, men efter min Overbevisning vil de 23 Mill. Kr. yderligere kunne bringes ret betydeligt ned. Hvorvidt dette kan ske eller ej, afhænger selvfølgelig af den Mængde Smør, vi kan eksportere, og den Pris, til hvilken vi kan eksportere det, idet det i Lovforslaget er forudsat, at det Overskud, der saaledes eventuelt maatte fremkomme for Eksportsmørret, efter at Statens Garanti er dækket, fordeles mellem Staten og Producenterne, saaledes at Staten faar de $\frac{2}{5}$ og Producenterne de $\frac{3}{5}$ af den eventuelle Fortjeneste. Man har fra flere Sider i Tinget set noget mørkt paa dette Forhold og endogsaa antydnet, at der kunde være Mulighed for, at Statens Garanti blev effektiv. At den skulde blive det, tror jeg ikke, man behøver at være bange for, jeg tror tværtimod, at der her vil komme til at ligge en ret betydelig Fortjeneste for Staten. Selvfølgelig kan ingen med Sikkerhed sige, hvor meget vi vil faa for vort Eksportsmør, eller hvor meget Smør der vil blive tilovers til Eksport, men man kan dog gaa ud fra visse Tegn i Sol og i Maane. Man tager neppe ret meget fejl, naar man gaar ud fra, at der kan blive ca. 8,000 Dritler om Ugen til Eksport, og